

øvet af andre medlemslandes borgere. Imidlertid opnåede man en overgangsordning for Grønland, hvorefter fiskeri inden for det grønlandske fiskeriterritorium på 12 sømil forbeholdes den i Grønland bosiddende befolkning for en 10-års periode. Aftalen er formuleret således, at man ved udløbet af 10 års perioden kan påregne en forlængelse af ordningen, medmindre der sker afgørende og væsentlige ændringer i den grønlandske erhvervsstruktur.

Som det fremgår, var baggrunden for den grønlandske særordning på fiskeriområdet at sikre de erhvervsinteresser, der knytter sig til kyststatens beboere. Man accepterede dog i EF, at der for danske og færøske fiskere kunne være behov for at få en passende periode til afvikling af det fiskeri, som disse har drevet ved Grønland efter den åbning af fiskeriterritoriet, der skete pr. 1. januar 1970 ved ikrafttrædelsen af lov for Grønland om erhvervsmæssigt fangst, fiskeri og jagt af 3. juni 1967.

Denne overgangsperiode må efter aftalen med EF højst andrage 5 år, men overgangsordningens nærmere indhold fastsættes efter forhandling mellem de interesserede parter i Danmark, Færøerne og Grønland. Det må i denne forbindelse fremhæves, at EF, i modsætning til hvad der blev tilfældet for de øvrige ansøgerlande, ikke krævede en forlængelse af de traditionelle rettigheder for fremmede fiskere på det grønlandske fiskeriterritorium.

Da de danske og færøske fiskeres rettigheder således er begrænset til en kort overgangsperiode, har ministeriet fundet det rigtigst allerede på nuværende tidspunkt at udarbejde nærværende lovforslag, hvorved fiskeriterritoriet principielt forbeholdes den i Grønland bosiddende befolkning.

Udkast til lovforslaget har været forelagt i Grønlands landsråd, der har tiltrådt det.

Der er som bilag I optrykt en paralleltekst, hvor lovforslaget sammenstilles med den gældende grønlandske fiskerilov (lov nr. 223 af 3. juni 1967 for Grønland om erhvervsmæssigt fangst, fiskeri og jagt).

Bemærkninger til de enkelte paragraffer.

Til § 1, stk. 1.

I overensstemmelse med den med EF opnåede undtagelsesordning for Grønland må indføres den hovedregel, at fiskeri på det grønlandske fiskeriterritorium kun er tilladt for grønlandske fiskere. Den overgangsordning, der vil blive gennemført for danske og færøske fiskeres virksomhed, er omtalt i § 1, stk. 8. Grønlandske fiskere er defineret som personer, der har bopæl i Grønland og har fast tilknytning til det grønlandske samfund. Ved afgørelsen af, om en person har fast tilknytning, vil der blive lagt vægt på, om den pågældende i realiteten

er medlem af det grønlandske samfund, d. v. s. at der bl. a. vil blive taget hensyn til, hvor længe den pågældende har boet i Grønland, om han har selvstændig bolig i Grønland, hvor hans evt. familie opholder sig, om han — til sin tid — betaler skat til Grønland, i hvilket omfang han tidligere har landet fangster til Grønland, og i hvilket omfang hele hans økonomiske aktivitet er centreret i Grønland.

For så vidt angår selskaber m. v. vil de krav, der stilles i nr. 2)-5), i praksis indebære, at selskabets hjemsted kommer til at ligge i Grønland.

Til § 1, stk. 3.

Bestemmelsen er indsat af hensyn til fiskerinspektionens kontrolmuligheder. Det er lettere i et tilfælde af formodet overtrædelse af fiskeribestemmelserne at henholde sig til et bevis, end til efterfølgende at foretage den undertiden vanskelige afgørelse af, om en person eller virksomhed har fast tilknytning til det grønlandske samfund.

Udstedelsen af beviser foreslås i første række henlagt til kommunalbestyrelserne, som umiddelbart vil kunne udstede dem til langt størstedelen af ansøgerne, nemlig de grønlandske fiskere, og som i øvrigt har den mest nærliggende mulighed for at bedømme, om en persons tilhørsforhold til det grønlandske samfund opfylder betingelserne for, at han betragtes som medlem af det grønlandske samfund.

Beviserne gælder kun fiskeri, ikke fangst og jagt.

Til § 1, stk. 4.

Grønlands landsråd har fremsat ønske om gennemførelse af den ordning, bestemmelsen hjemler. Ved udstedelsen af beviser vil det i konkrete situationer let kunne fastslås, om en person driver fangst og jagt erhvervsmæssigt eller ikke-erhvervsmæssigt.

En sådan skelnen vil være nødvendig, hvis det senere måtte blive besluttet på forskellige områder at give en fortrinsstilling til personer, der jager som hovederhverv, og evt. også som bierhverv, fremfor andre jægere.

Til § 1, stk. 5.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 1, stk. 2, men omfatter også danske og færøske personer og selskaber m. v. (se dog overgangsordningen i § 1, stk. 8). Var dette ikke tilfældet, ville man også skulle indrømme personer og selskaber fra EF-landene landings- og omladningsrettigheder.

Det er yderst væsentligt for den grønlandske fiskeripolitik at have kontrol med andre end grønlandske fiskeres landinger og omladninger. En uhindret adgang hertil ville betyde en formindskelse af